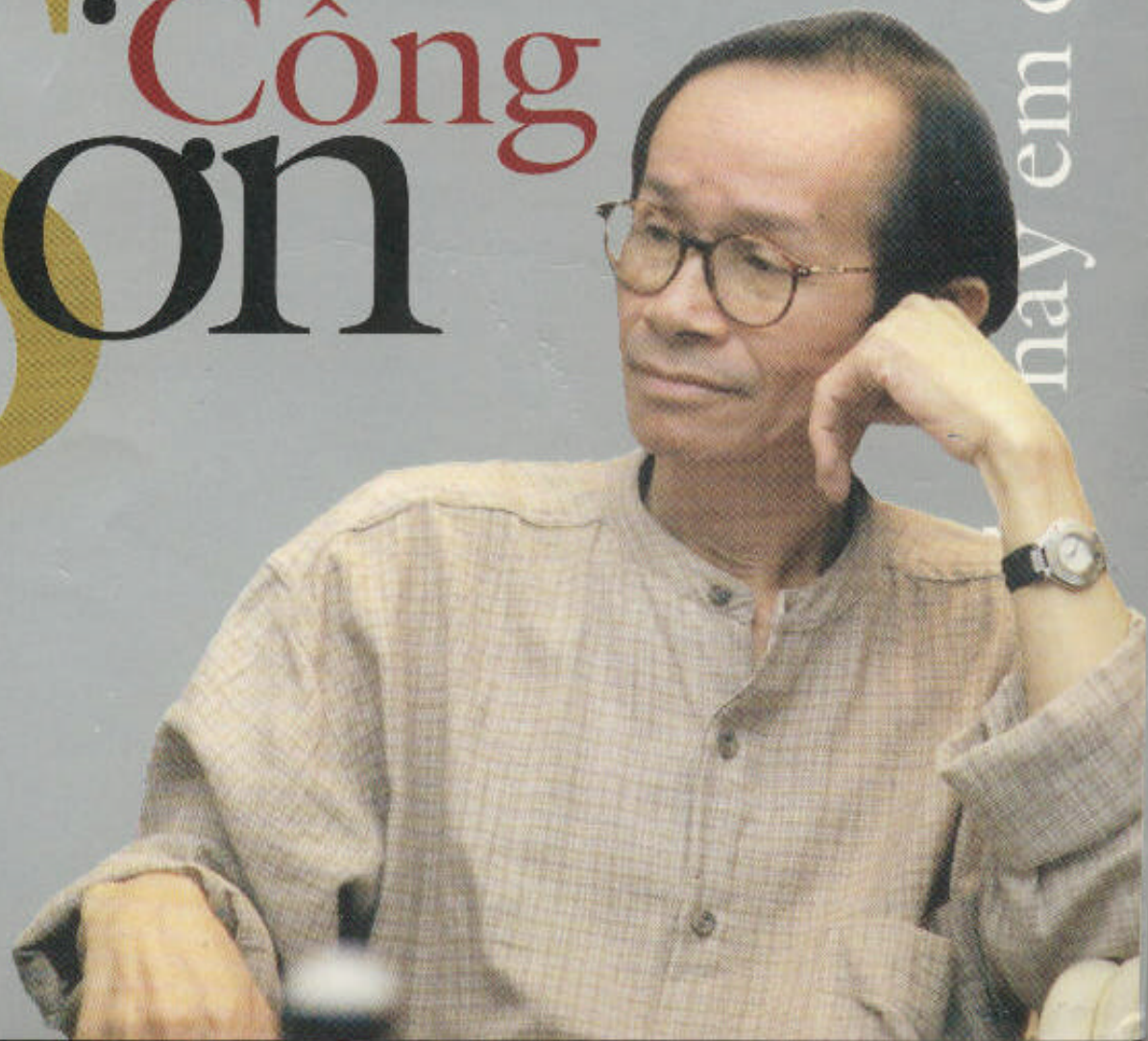

em còn nhớ hay em đã quên

Trình Sơn Công

nay em đã quên

MỤC LỤC

	Trang		Trang
Thay lời tựa - Hoàng Phủ Ngọc Tường	5	28. Tình khúc Ở-bai	62
1. Diễm xưa	8	29. Nắng thủy tinh	64
2. Trong nỗi đau tình cờ	10	30. Biển nhớ	66
3. Gọi tên bốn mùa	12	31. Em hãy ngủ đi	68
4. Hãy cứ vui như mọi ngày	14	32. Tuổi đá buồn	70
5. Tình xa	16	33. Để gió cuốn đi	72
6. Nghe những tàn phai	18	34. Tình nhớ	74
7. Vẫn có em bên đời	20	35. Hoa vàng mấy độ	76
8. Ru ta ngậm ngùi	22	36. Tạ ơn	78
9. Vẫn nhớ cuộc đời	24	37. Tự tình khúc	80
10. Lặng lẽ nơi này	26	38. Đời gọi em biết bao lần	82
11. Tôi ru em ngủ	28	39. Hạ trắng	84
12. Nhìn những mùa Thu đi	30	40. Đêm thấy ta là thác đổ	86
13. Phôi pha	32	41. Lời thiên thu gọi	88
14. Ru em từng ngón xuân hồng	34	42. Tình sầu	90
15. Ru em	36	43. Cuối cùng cho một tình yêu	92
16. Những con mắt trần gian	38	44. Còn thấy mặt người	94
17. Mưa hồng	40	45. Vì tôi cần thấy em yêu đời	96
18. Quỳnh hương	42	46. Còn tuổi nào cho em	98
19. Tình xót xa vừa	44	47. Ru đời đã mất	100
20. Như cánh vạc bay	46	48. Bốn mùa thay lá	102
21. Rối như đá ngậy ngô	48	49. Lời buồn thánh	104
22. Cát bụi	50	50. Em còn nhớ hay em đã quên	106
23. Em đã cho tôi bầu trời	52	51. Như một lời chia tay	108
24. Nguyệt ca	54	52. Ướt mi	110
25. Rừng xưa đã khép	56	53. Thương một người	112
26. Tuổi đời mệnh mông	58	Lời bạt - VĂN CAO	
27. Tưởng rằng đã quên	60	Lời bạt - SƠN NAM	

Thay lời tựa

Ướt mi, ca khúc đầu tay nổi tiếng ngay khi mới ra mắt công chúng là một bài tình buồn; năm ấy Trịnh Công Sơn vừa bắt đầu thời hai mươi tuổi. Hình như đường sinh mệnh trên bàn tay tài hoa ấy có một nhánh rẽ và tình sử, và qua ba mươi năm cho đến nay, Trịnh Công Sơn trở thành Người tình lãng du của nhiều thế hệ.

Ngoài tất cả mọi điều thường nói, nghệ thuật còn là cố gắng miệt mài của con người nhằm thấu suốt dự báo của ngày *Lễ Tro* trong Phúc Âm : từ Cát Bụi người đã sinh ra, và sớm muộn người sẽ được trả về Cát Bụi. Với Trịnh Công Sơn, người tình trước hết là người bạn lẻ loi trong đời để cùng chia sẻ tin buồn của Phúc Âm, để đừng bao giờ em quên đi nỗi thiết tha của con *chim di* đã để lại dấu chân trên sỏi cát, và của con phù du đã một lần cùng em bay đôi qua khói mùa hạ.

Hình như con người thời nay đã đánh mất cái cảm nhận sâu thẳm của người trèo núi ngội nghỉ mệt bên bờ vực. Nỗi cô đơn chính là vực thẳm linh hồn mà nghệ thuật cần đạt tới, như đạt tới chân thân của mình, để từ

đấy biết khước từ mọi ảo tưởng cuộc đời. Tình ca Trịnh Công Sơn cuối cùng lại là bài kinh cầu bên bờ vực thẳm, lay động ý thức về thân phận ở bất cứ ai mê muội định tìm một chỗ ẩn trốn an toàn giữa cõi đời.

Và như thế, tình ca Trịnh Công Sơn không hẳn chỉ là một bông hồng dâng tặng - nó chứa đựng tất cả tâm trạng lo âu của con người nhạy cảm nhìn ra thế giới hiện đại.

Nhưng khởi phải e ngại rằng Trịnh Công Sơn định làm triết lý thay vì âm nhạc. Điều khiến cho tình ca Trịnh Công Sơn sống mãi trong lòng người chính là ở đây. Dù những trầm tư của tác giả đi xa đến đâu, âm nhạc Trịnh Công Sơn vẫn là một cõi riêng dành cho tình yêu : nó làm tươi lại bông hoa đầu tiên mà con người đã hái mang theo từ vườn Địa Đàng, đánh thức cả trời mộng mơ tưởng chừng đã quá xa trong đời người, để đưa những người tình đến ở một lâu đài cổ xưa trong rừng, êm đềm, giản dị mà cao sang lạ thường.

Những người yêu nhau trên đời vẫn tiếp tục khiêu vũ cùng với cây đàn lyre của chàng. Qua tiếng hát Khánh Ly và những nàng Kiều chị em, sương khói trần gian cứ bay đi, và một chút thiên thu còn mãi ...

Huế, tháng 3.1991

Hoàng Phủ Ngọc Tường

Lời bạt

Tôi gọi Trịnh Công Sơn là người ca thơ (Chantre) bởi ở Sơn, nhạc và thơ quyện vào nhau đến độ khó phân định cái nào chính, cái nào là phụ. Và bởi Sơn đã hát về quê hương đất nước bằng cả tấm lòng của một đứa con biết vui tận cùng những niềm vui và đau tận cùng những nỗi đau của Tổ quốc mẹ hiền.

Mãi hơn một năm sau khi giải phóng miền Nam, chúng tôi mới thực sự mặt nhìn mặt tay cầm tay lần đầu, nhưng tôi có cảm giác như chúng tôi đã là bạn của nhau tự bao giờ, mặc dù giữa tôi và Sơn, còn cả một thế hệ đệm. Nói cách nào đó, tôi đã gặp Sơn từ những ngày đất nước còn chia hai miền và còn chìm trong khói lửa. Đó là vào những ngày cuối chiến tranh, khi một số ca khúc phản chiến của Sơn lọt ra miền Bắc. Tôi muốn nhắc đến ở đây một kỷ niệm không thể quên ở nhà một người bạn trẻ (mà sau đó ít lâu đã chết, một cái chết bi thảm). Đêm ấy lần đầu tiên tôi nghe (cũng có nghĩa là gặp) Trịnh Công Sơn ... Những bạn trẻ hát cho tôi nghe gần suốt đêm hàng loạt ca khúc Trịnh Công Sơn (không biết họ học ở đâu?) hát say sưa đến nỗi đứt cả dây của cây đàn ghi ta duy nhất có trong nhà. Sau này, Sơn kể cho tôi nghe rằng những bài đó, Sơn đã sáng tác trong những ngày trốn lính, sống lê la với bạn giang hồ.

Trong âm nhạc của Sơn, ta không thấy dấu vết của âm nhạc cổ điển theo cấu trúc bác học phương Tây. Sơn viết hồn nhiên như thể cảm xúc nhạc thơ tự nó trào ra. Nói như nhạc sĩ Nguyễn Xuân Khoát, người bạn già của tôi, "Trịnh Công Sơn viết dễ như lấy chữ từ trong túi ra". Cái quyến rũ của nhạc Trịnh Công Sơn có lẽ chính là ở chỗ đó, ở chỗ không định tạo ra một trường phái nào, một triết học nào, mà vẫn thấm vào lòng người như suối tưới. Với những lời, ý đẹp và độc đáo đến bất ngờ không thay đổi, Trịnh Công Sơn đã chinh phục hàng triệu con tim, không chỉ ở trong nước, mà cả bên ngoài biên

giới nữa. Và nếu tôi không lầm thì dấu ấn của Sơn đã ít nhiều in trên tác phẩm của một số nhạc sĩ thời kỳ sau 1975.

Cố lẽ cũng không cần nghe lại nữa, dù bây giờ và sau này Sơn có in thêm. Một lần là đủ, từ cái đêm chiến tranh ấy, tôi biết mình đã gặp một tâm - hồn - chị - em xẻ chia "một cõi đi về" ⁽¹⁾ . và tôi viết lời bạt này cho tập nhạc của Sơn như giữ một lời hẹn thắm chưa ngỏ, lời hẹn của một tri âm với một tri âm ...

Văn Cao

⁽¹⁾ Đầu đề một bài hát của Trịnh Công Sơn

Nhuần nhuyễn, ý tứ gắn bó hữu cơ, không cường điệu, tính thuyết phục, tính khái quát, nhân bản ... bao nhiêu đòi hỏi về lý thuyết văn nghệ quả là hiển hiện trong nhạc Trịnh Công Sơn. Người thuộc thế hệ khác, - tuy không hơn Trịnh Công Sơn bao nhiêu tuổi - nhưng may mắn ở vào lứa tuổi khởi bị bắt quân dịch, thời chiến, cuộc chiến tranh chấm dứt trước 1975, cũng vẫn là thấy xót xa cho vận mệnh dân tộc. Những người buổi ấy dầu đi xe Huê Kỳ, xe Đức, xe Nhật hoặc đi bộ, đạp xích lô, sông kiếp ăn mày ... đã nhìn nhau, với niềm đau ruột thịt. Những con thú bị thương. Vẫn là bị thương khi cấp sách đến trường vào lứa tuổi biết yêu, khi bị đày đến chốn heo hút rừng rậm Cao Nguyên hoặc ngồi trên ghế mây, hút thuốc đen, bên tách cà phê đắng. Cơn mưa dai dẳng trên tầng Tháp Cổ. Những bài nhạc ngắn, trữ tình, không lê thê. Điệu hát Nam Ai hiện đại của người ven biển Đông ...

Sơn Nam

BỐN MÙA THAY LÁ

Nhẹ nhàng - Thanh thoát

Bốn mùa như gió bốn mùa như mây, Những dòng sông

nổi đôi tay liền với biển khơi. Đêm chờ ánh sáng, mưa dòi cơn

nắng, Mặt trời lấp lánh trên cao vừa xa vừa gần. Con sông là

thuyền, mây xa là buồm, từng giọt sương thu hết mênh

mông. Những giọt mưa, Những nụ hoa, hẹn hò gặp nhau trước sân

nhà. Không hẹn mà đến, không chờ mà đi, bốn mùa thay

lá thay hoa thay mãi đời ta. Bên trời xanh mãi, những nụ mầm

mới, để lại trong cõi thiên thu hình dáng nụ cười.

ĐỜI GỌI EM BIẾT BAO LẦN

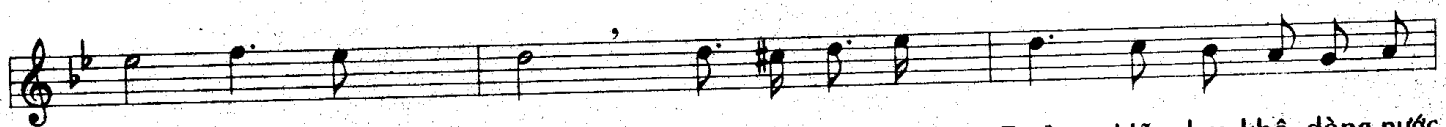
Vừa phải -- Tha thiết

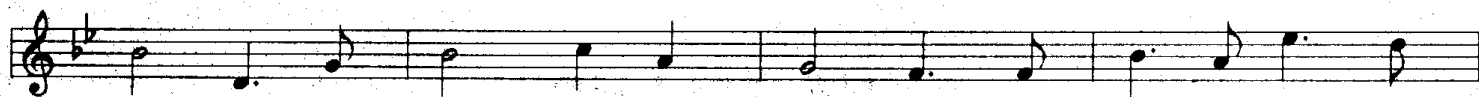
Đi về đâu hỡi Em? khi trong lòng không chút nắng, Giấc mơ đời xa

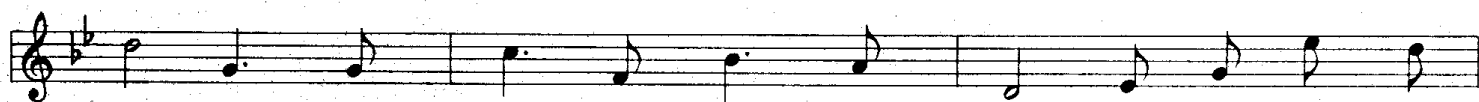
vắng, bước chân không chờ ai đón, Một đời Em mãi lang thang, lòng lạnh

băng giữa đau thương. Em về đâu hỡi Em? Hãy lau khô dòng nước

mắt, Đời gọi Em biết bao lần. Đời gọi Em về giữa yêu

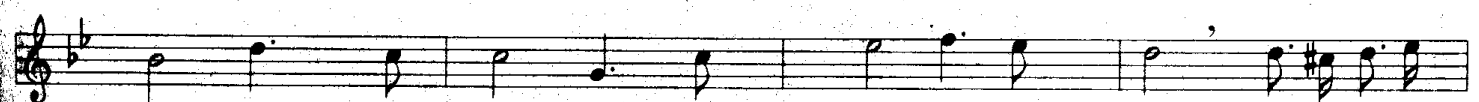
thương, Để trả Em ngày tháng êm đêm, Trả lại nắng trong

tim, trả lại thoáng hương thơm. Em về đâu hỡi 'Em? Có nghe tình yêu lên

tiếng! Hãy chôn vào quên lãng nỗi đau hay niềm cay đắng, Đời nhẹ

nâng bước chân Em, về lại trong phố thành thang, Bao buồn xưa sẽ

quên, hãy yêu khi đời mang đến một cành hoa giữa tâm hồn.

DIỄM XƯA

Mưa vẫn mưa bay trên tầng tháp cổ.
(Mưa vẫn hay mưa trên hàng lá) nhỏ.

Dài tay em mấy thớ mắt xanh xao. Nghe lá thu mưa reo mồn gót
Buổi chiều ngồi ngắm những chuyến mưa qua. Trên bước chân em âm thầm lá..

nhỏ. Đường dài hun hút cho mắt thêm sâu.

Mưa vẫn hay mưa trên hàng lá.. .. đổ, Chợt hồn xanh buốt cho mình xót

xa. Chiều này còn mưa sao em không lại, Nhớ mãi trong cơn đau

vùi làm sao có nhau, hằn lên nỗi đau, bước chân em xin về

mau. Mưa vẫn hay mưa cho đời biển động, Làm sao em biết bia đá không

đau. Xin hãy cho mưa qua miền đất rộng.

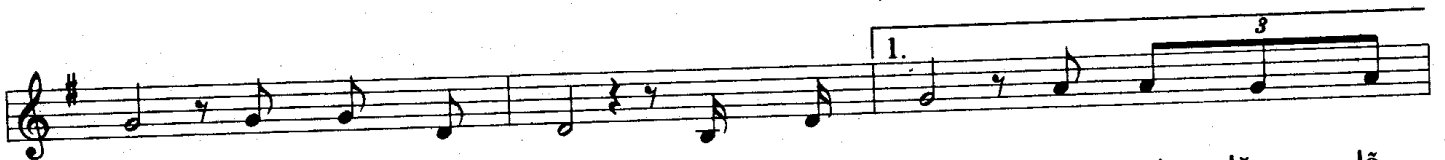

Để người phiêu lãng quên mình lãng du.
Ngày sau sỏi đá cũng cần có nhau.

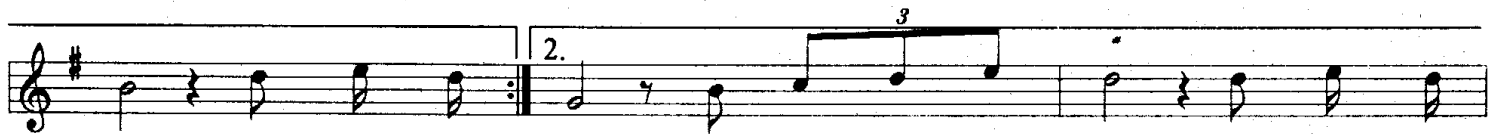
EM ĐÃ CHO TÔI BẦU TRỜI

Em sẽ cho tôi cho tôi một lời, Em sẽ cho
(Em sẽ cho) tôi cho tôi vạn lời Em sẽ cho

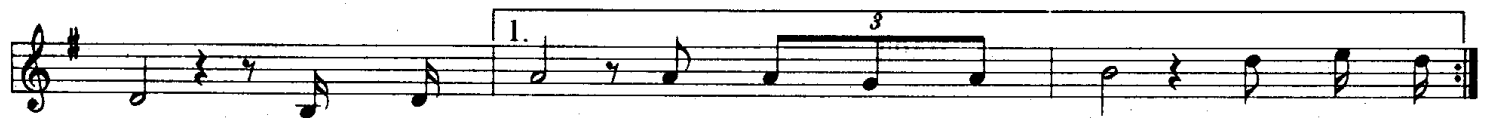
tôi Cho tôi một ngày Từ chiều nay em nên lặng lẽ
tôi Cho tôi vạn ngày. Từ chiều ...

tôi Em sẽ cho ... nay ngồi cạnh đây với tôi. Em đã cho

tôi Quên đi muộn phiền, Em đã cho tôi thêm bao ngày
... tôi cho tôi bầu trời, Em đã cho tôi yêu thêm loài

buồn Vì chiều nay Em muôn đời nằm xuống. Em đã cho
người, Vì từ ...

... đây tôi có Em đời đời. Vì từ đây thôi xót xa chờ

đợi. Vì từ đây không có ai phụ người.

GỌI TÊN BỐN MÙA

Nhẹ nhàng

Em đứng lên gọi mưa vào Hạ, từng cơn mưa, từng
(Em đứng) lên mùa Đông nhạt nhòa, từng đêm mưa, từng

cơn mưa, từng cơn mưa, mưa thì thấm dưới chân ngà. Em đứng
đêm mưa, từng đêm mưa, mưa lạnh từng ngón sương mù. Em đứng

lên mùa Thu tàn tạ, Hàng cây khô, cảnh bơ vơ, Hàng cây đừa Em đi
lên mùa Xuân vừa mở, nụ xuân xanh, cảnh thênh thang, chim ..

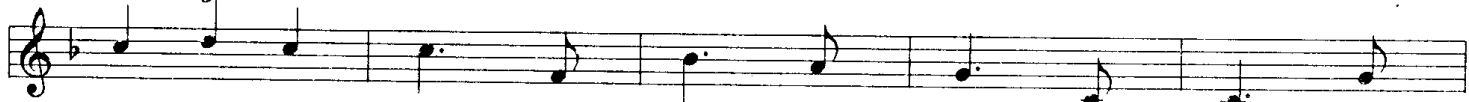
về giọt nắng nhấp nhô. Em đứng.. .. về vào ngày tuổi Em trên cảnh bão

bùng. Rồi mùa Xuân không về, mùa Thu cũng ra đi, mùa

Đông với với, mùa Hạ khói mây, Rồi từ nay em gọi tình

yêu dấu chim bay, gọi thân hao gầy gọi buồn ngất

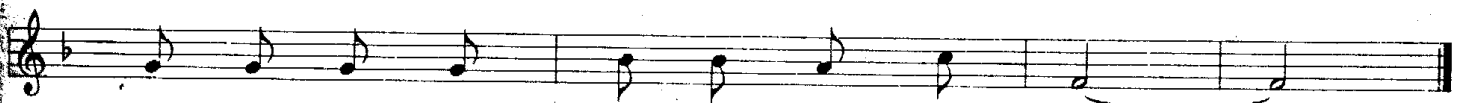
ngày. Ôi tóc Em dài đêm thần thoại, vầng tương lai chợt

xa xôi, Tuổi xuân ơi sao lạnh giòng máu trong người. Nghe xót

xa hẳn trên tuổi trời, Trẻ thơ ơi, trẻ thơ ơi, tin

buồn từ ngày mẹ cho mang nặng kiếp người.

NGUYỆT CA

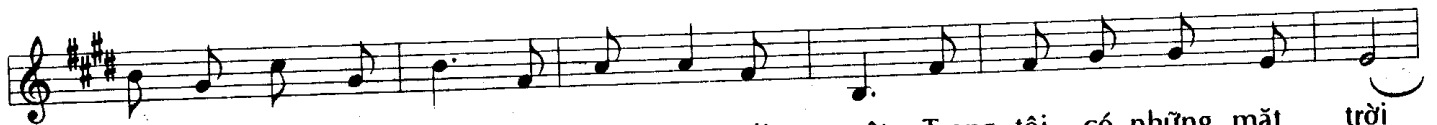
Nhẹ nhàng - Trữ tình

1. Từ khi trăng là nguyệt Đèn thấp sáng trong tôi, Từ
2. Từ khi trăng là nguyệt Vườn xưa lá xanh tươi, Đèn
3. Từ trăng thôi là nguyệt Là trăng với bao la, Từ

khi trăng là nguyệt Em mang tim bối rối. Từ khi trăng là nguyệt Tôi
chim non lần hạt Cho câu kinh bước tới. Từ khi trăng là nguyệt Tôi
trăng kia vừa mọc Trong tôi không trí nhớ, Từ trăng thôi là nguyệt Hôm

như từng cánh diều vui, Từ khi Em là nguyệt Trong tôi có những mặt trời
nghe đời vỗ về tôi. Từ khi Em là nguyệt Câu kinh đã bước vào đời
nao chợt có lời thưa Rằng Em thôi là nguyệt Tôi như đứa bé dại khờ

Từ đêm khuya khi nắng sớm hay trong những cơn mưa Từ
Từ bao la Em đã đến hay Em sẽ ra đi. Vườn
Vườn năm xưa Em đã đến nay trăng quá vô vi, Giọt

bao la Em đã đến xưa tan những nghi ngờ. Từ trăng xưa là nguyệt Lòng
năm xưa còn tiếng nói tôi nghe những đêm về. Từ trăng thoi là nguyệt Một
sương khuya rụng xuống lá như chân ai lần về. Từ trăng thoi là nguyệt Mỗi

tôi có đôi khi Tựa bông hoa vừa mọc, Hân hoan giãy xuống thê, Từ
hôm bỗng nghe ra Buồn vui kia là một Như quên trong nỗi nhớ. Từ
mê đá thoi lăn. Vườn năm xưa vừa một Cây đam mê hết nhánh, Từ

khi trăng là nguyệt Tôi nghe đời gõ nhịp ca Từ
trăng thoi là nguyệt Tôi nghe giọt nắng ngoài kia Từ
trăng thoi là nguyệt Tôi như đường phố nhiều tên Từ

khi Em là nguyệt cho tôi bóng mát thật là
Em thoi là nguyệt coi như phút đó tình cờ
Em thoi là nguyệt tôi xin đứng đó một mình.

NHƯ CÁNH VẠC BAY

Nhẹ nhàng - Giọng kể

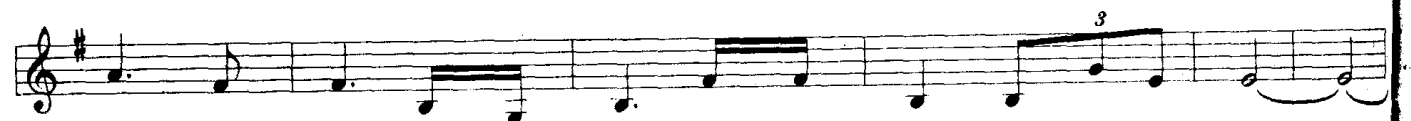
Nắng có hồng bằng đôi môi em. Mưa có buồn bằng đôi mắt

em. Tóc em từng sợi nhỏ Rớt xuống đời làm sóng lênh dênh

Gió sẽ mừng vì tóc em bay cho mây hờn ngủ quên trên

vai, Vai em gãy guộc nhỏ như cánh vạc về chốn xa xôi.

Nắng có còn hờn ghen môi em Mưa có còn buồn trong mắt

trong Từ lúc đưa em về, Là biết

xa nghìn trùng. Suối đón từng bàn chân em qua Lá hát

từ bàn tay thơm tho Lá khô vì đợi chờ Cũng như

dời người mãi âm u. Nơi em về ngày vui không

em Nơi em về trời xanh không em. Ta nghe nghìn giọt

lệ, Rớt xuống thành hồ nước long lanh.

NHƯ MỘT LỜI CHIA TAY

Múa (Arpège)

Những hẹn hò từ nay khép lại, Thân nhẹ nhàng như
Muốn một lần tạ ơn với đời Chút mặn nồng cho

mây, Chút nắng vàng giờ đây cũng vội khép lại từng đêm
tôi. Có những lần nằm nghe tiếng cười nhưng chỉ là mơ

vui. Đường quen lối từng sớm chiều mong, Bàn chân xưa qua đây ngại
thôi. Tình như nắng vôi tắt chiều hôm, Tình không xa nhưng không thất

ngần, Làm sao biết từng nỗi đời riêng để yêu thêm yêu cho nồng
gần, Tình như đá hoài những chờ mong, Tình vu vơ sao ta muôn

nàn, Có nụ hồng ngày xưa ướm lại bên cạnh đời tôi
phiên, Tiếng thì thầm từng đêm nhớ lại ngỡ chỉ là cơn

dây, Có chút tình thoảng như gió vội, tôi chợt nhìn ra tôi. Muốn một...
say, Đóa hoa vàng mỏng manh cuối trời như một lời chia tay.

NHÌN NHỮNG MÙA THU ĐI

Nhìn những mùa Thu đi, Em nghe sầu lên trong
(Nhìn những lần Thu) đi, Tay trơn buồn ôm nỗi

nắng, Và lá rụng ngoài song nghe tên mình vào quên
tiếc, Nghe gió lạnh về đêm, Hai mươi sáu dăng mắt

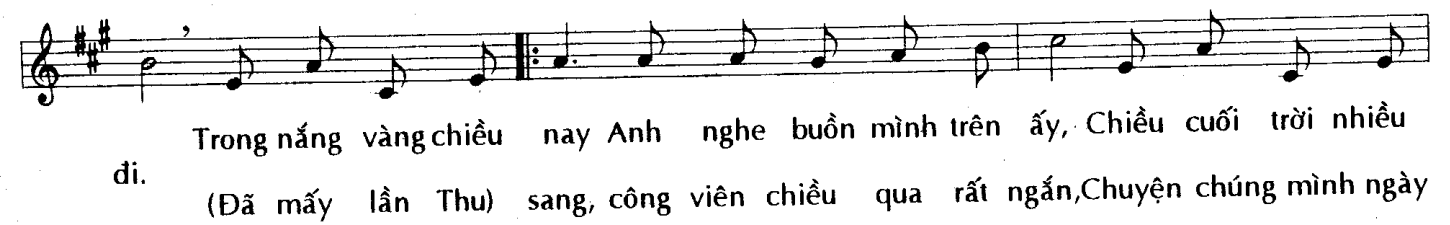
lãng, Nghe tháng ngày chết trong Thu vàng. Nhìn những lần Thu ...

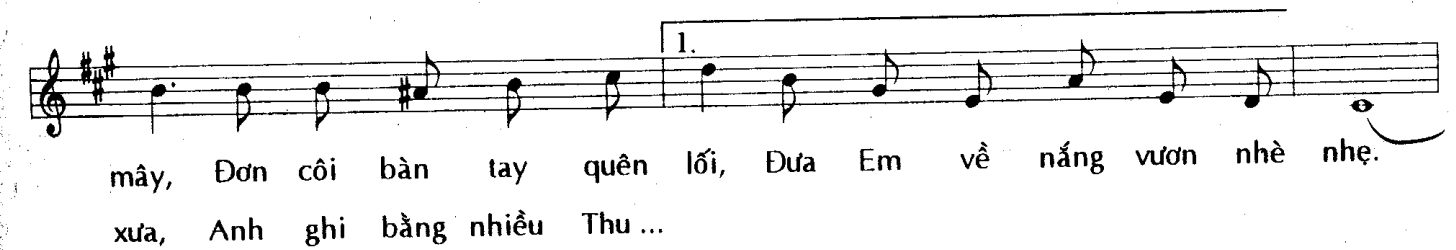
.. biếc, Thương cho người rồi lạnh lòng riêng. Gió heo may đã

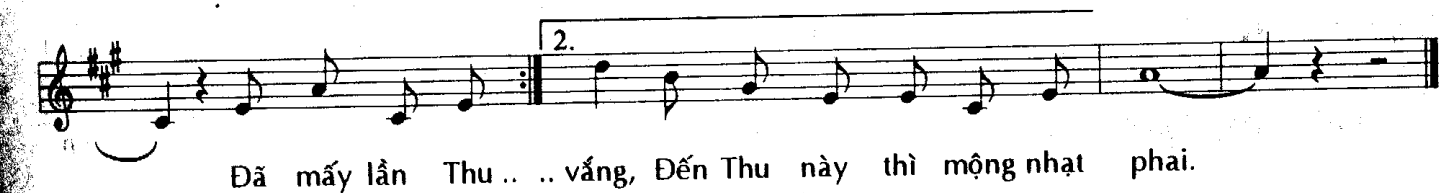
về, Chiều tím loang via hè, Và gió hôn tóc thề, Rồi mùa Thu bay

Trong nắng vàng chiều nay Anh nghe buồn mình trên ấy, Chiều cuối trời nhiều di.
(Đã mấy lần Thu) sang, công viên chiều qua rất ngắn, Chuyện chúng mình ngày

mây, Đơn côi bàn tay quên lối, Đưa Em về nắng vươn nhẹ nhẹ.
xưa, Anh ghi bằng nhiều Thu ...

Đã mấy lần Thu ... vắng, Đến Thu này thì mộng nhạt phai.

NẮNG THỦY TINH

Màu nắng hay là màu mắt Em, Mùa thu mưa baycho tay

mềm. Chiều nghiêng nghiêng bóng nắng qua thêm, Rồi có hôm nào mây bay

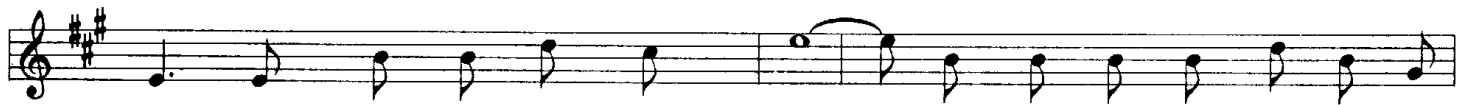
lên. Lùa nắng cho buồn vào tóc em, Bàn tay xanh xao đón ưu

phiên, Ngày xưa sao lá Thu không vàng, Và nắng chừa vào trong mắt

Em Em qua công viên bước chân âm thầm, Ngoài kia gió mây về

ngàn, cỏ cây chợt lên màu nắng. Em qua công viên mắt Em ngáy

tròn, Lung linh nắng thủy tinh vàng, Chợt hồn buồn dâng mênh mang.

Chiều đã đi vào vườn mắt Em, Mùa Thu qua tay đã bao

lần, Ngàn cây thấp nển lên hai hàng

Để nắng đi vào trong mắt Em.
(Màu nắng bây giờ trong mắt Em).

QUỖNH HƯƠNG

Nhẹ nhàng

Ta mang cho Em một đóa quỳnh, Quỳnh

thơm hay môi Em thơm, Em mang cho ta một chút tình, Miệng

cười khúc khích trên lưng, Đêm này đêm buồn bã với những môi

hôn, Trong vườn trăng vừa khép những đóa mong manh, Ta

mang cho Em một chút buồn, Vì ta như sóng lên dềnh, Mối

em cho ta một cánh hồng, Lụa là phút ấy chưa quên.

Thôi chào Em về giữa phố xá thênh thang

(HẾT)

Không gì vui, thì hãy gắng nhớ đôi lần.

RU ĐỜI ĐÃ MẤT

Lời chậm

Ta thấy Em đi quanh từng giọt nước mắt, Ta thấy
(Ta biết) Em đêm đêm chờ đợi tiếng hát, Ta biết

Em đi quanh từng ngọn nến tắt, Nghe tiếng em kêu tên một ngày xa
Em đêm đêm ru đời đã mất, Nghe tiếng em rung theo từng ngọn gió

lắc muôn trùng Ta biết ... ngủ đi
bác sang mùa

Em và ngủ đi Em, Những con mắt bình minh tắt trên giòng

sông, những con mắt mùa Đông tắt trong hoàng hôn. Ta thấy

Em băng khuâng vì ngọn lá úa, Ta Thấy Em lênh dênh trên giòng nước
... Em dêm dêm dòì lại tiếng nói, Ta biết Em dêm dêm dòì lại bóng

lũ Nghe tiếng Em vang trong một ngày bão tố ra
tối Ta biết riêng Em thối buồn vì gian dối con ...

dời.

Ta biết ...

... người.

RỪNG XƯA ĐÃ KHÉP

Ta thấy Em trong tiền kiếp với cọng buồn cỏ khô, Ta thấy
(Ta thấy) Em trong tiền kiếp với mặt trời lẻ loi, Ta thấy

Em đang ngồi khóc khi rừng chiều đổ mưa, Rừng Thu lá úa Em vẫn chưa
Em đang ngồi hát khi

về, Rừng Đông cuốn gió Em đứng bơ vơ. Ta thấy rừng về nhiều mây.

Rừng Thu thay lá mây bay buồn rầu, Rừng Đông buốt giá mưa bay rạt

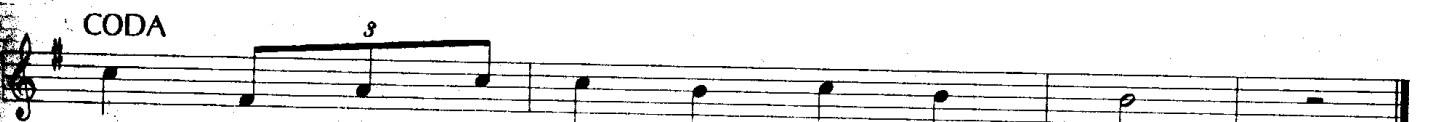
rào, Ta vẫn mong ta chờ mãi trên từng ngày quanh hiu, Ta vẫn

mong Em về đây cho đời bày cuộc vui, Mùa Xuân đã đến Em hãy quay

về, Rừng xưa đã khép Em hãy ra đi. Rừng xưa đã

CODA

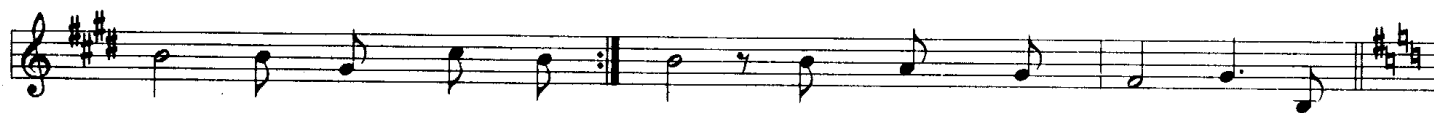
khép, rừng xưa đã khép Em hãy ra đi

TUỔI ĐỜI MÊN H MÔNG

Surf (Nhí Nhảnh)

Mây và tóc Em bay trong chiều gió
(Ôm cuộc sống trong) tay bên đời quá

nhà. Ôm cuộc sống trong từ đất đai quê nhà. Có tình

yêu thời thơ ấu, Bướm hoa và chim cùng mưa nắng, Em

đứng bên trời tự do, yêu đời thiết tha. Bao đường phố Em

qua nắng lên đứng chờ, Đường đi chân Em đi đến những miền
... hoa trong thành phố này, Tuổi đời mênh mông quá búp non đầu

xa, Thăm ruộng đất bao la những làng quê cũ, Mùa cây
cây, Em về giữa thiên nhiên em cười em nói như sóng ...

trái nứu chân về. Như là những bông ..

.. đùà, biểñ khời.

TÌNH KHÚC Ở BAI

Tôi đi bằng nhịp điệu Một hai ba bốn

năm, Em đi bằng nhịp điệu Sáu bảy tám chín mười. Ta

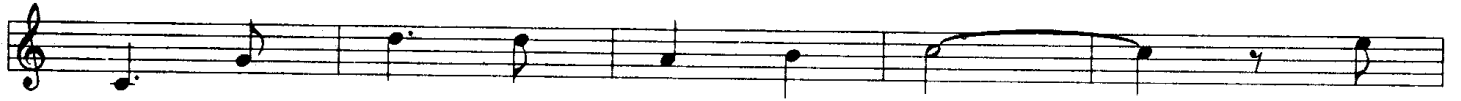
đi bằng nhịp điệu Nhịp điệu không giống nhau, Ta đi bằng nhịp

diệu, nhịp diệu sao khác màu. Sông cạn đá

mòn, Sông cạn đá mòn, Làm sao ta

gặp, Làm sao ta gặp được nhau. Ở

- bai. i à i á, Ở - bai i à a á, Ở - bai i à a

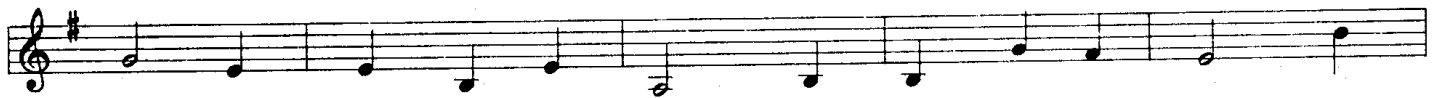
á Ở - bai i à a a a!

THƯƠNG MỘT NGƯỜI

Nhịp đều - vừa

Thương ai về ngõ tối sương rơi ướt đôi

môi thương ai buồn kiếp đời lạnh lùng ánh sao rơi thương

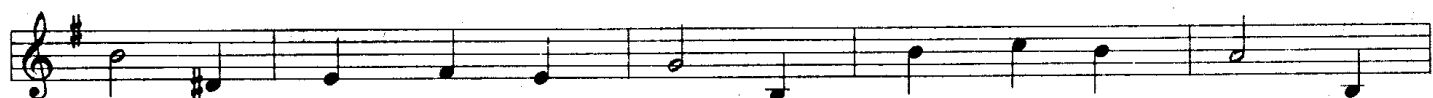
ai về ngõ tối Bao nhiêu lá rơi rơi Thương ai cười không

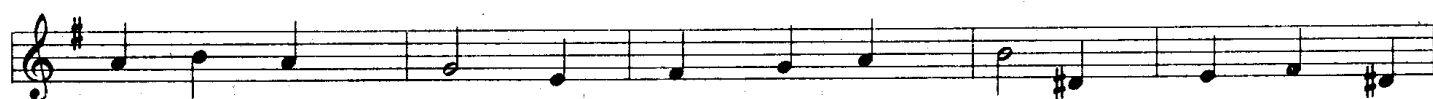
nói ngập ngừng lá hôn vai Thương nu cười và

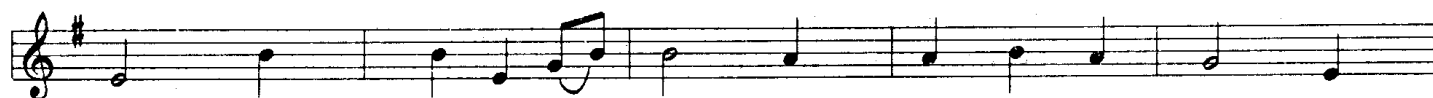
mái tóc buông lơì Mùa thu úa trên môi từng đêm qua ngỡ

rối Bàn chân âm thầm nói Lặng nghe gió đêm nay ngại

ai buốt đôi vai Bờ vai như giấy mới Sợ nghiêng hết tình

tôi Thương ai về xóm vắng Đêm nay thiếu ánh trăng Đôi

vai gầy ướt mềm người lạnh lắm hay không Thương ai mầu áo

trắng trong như ánh sao băng Thương ai cười trong nắng ngại ngừng ánh mây tan

TẠ ƠN

Nhẹ nhàng

Dù đến rồi đi tôi cũng xin tạ ơn người, tạ ơn
(Dù đến rồi) đi tôi cũng xin tạ ơn người, tạ ơn

đời, tạ ơn ai đã đưa Em về chốn này, tôi xây mãi cuộc vui.
đời tạ ơn ai đã cho tôi còn những ngày quên kiếp sống lẻ loi

Dù đến rồi đi tôi cũng xin tạ ơn người tạ ơn đời, tạ ơn
Dù đến rồi đi tôi cũng xin tạ ơn người tạ ơn đời, tạ ơn

ai đã cho tôi còn những ngày ngôi mơ ước cùng người. Ôi mênh
ai đã cho tôi tình sáng ngời như sao xuống từ...

mông tháng ngày vắng Em. Tình như lá bỏng vàng bỏng

xanh. Em ra đi như thoáng gió thầm. Để lại đây thành

phố không hồn... Qua con sông nhớ người đã xa. Thành phố

vẫn nắng vàng vẫn mưa. Cây sang thu lá úa rơi mù

Chuyện ngày xưa heo hút trong mơ. Dù đến rồi...
...trời.

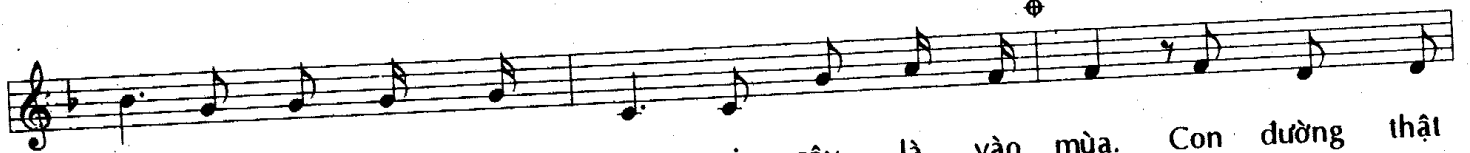
TÔI RU EM NGỦ

Tôi ru Em ngủ, một sớm mùa Đông, Em ra ngoài ruộng
(Tôi ru Em) ngủ một sớm mùa Xuân, Em hôn một nụ

đồng hỏi thăm cành lúa mới. Tôi ru Em ngủ, một sớm mùa
hồng hỏi thăm về giọt nắng. Tôi ru Em ngủ, Hạ cũng vừa

Thu, em đi trong sương mù gọi cây là vào mùa. Con đường thật
sang, Em hôn lên tay mình để chua xót tình ...

TƯỞNG RẰNG ĐÃ QUÊN

1. Tưởng rằng đã quên, Cuộc tình sẽ yên, Tưởng rằng đã
2. (Tưởng rằng đã) quên Cuộc tình sẽ yên, Tưởng rằng đã

quên Nhưng tim yếu mềm. Một ngày thấy Em Là đời bỗng
quên Thân đau muốn nằm. Vì từng bước Em Là từng mũi ...

dêm vây khốn. Tưởng rằng đã dinh cuông

diên. Còn gì đâu những đóa hoa hồng, Vì trái
Còn lại đây những sớm mai buồn Vì phố

tim tội lỗi lưu vong. Còn gì đâu những má xưa
xưa cỏ lá mong manh. Còn lại đây những bến hoang

nông Dù xác thân còn phút ăn năn. 3. Tưởng rằng đã
tàn Vì xác thân đã quá lênh đênh.

quên Cuộc tình sẽ yên Tưởng rằng đã quên Em qua phố
... quên Cuộc tình sẽ yên Tưởng rằng đã quên Tay Em vẫn

rộng, Một lời trời trần Còn tìm thấy trong đôi mắt.
còn Dựng đời bão lên Làm từng vết ..

4. Tưởng rằng đã ... thương hồn nhiên.

TÌNH SÂU

Chậm

1. Tình yêu như trái phá con tim mù lòa. Một mai thức
 (Tình) yêu như vết cháy trên da thịt người. Tình xa như
 2. Tình yêu như nổi chết cơn đau thật dài, Tình khâu môi
 (Tình) yêu như cơn bão đi qua địa cầu, Tình thấp cơn

dây chọt hồn như ngắt ngậy, chọt buồn trong mắt nai, Rồi tình vui trong
 trời, tình gần như khói mây, tình trầm như bóng cây, Tình reo vui như
 cười, hình hài xưa đã thay, mặn nồng xưa cũng phai, tình chia nhau gian
 sâu, tình đi qua hố sâu, tình rời lên núi cao, Rồi trong cơn yêu

mắt, Rồi tình mêm trong tay.
 nắng. Tình ...
 đối, tình dày tình đôi nơi.
 dấu, tình ...

Tình..
 ... buồn làm cơn say.
 Tình..
 ... dày tình xa nhau,

Cuộc tình lên cao vút như chim mới cánh rồi, như chim xa lìa

bây, như chim xa lìa trời, như chim bỏ đường bay.

Tình
Tình

yêu như trái chín trên cây rụng rời, Một mai thức dậy chuyện
... yêu như thương áo quen hơi ngọt ngào. Rồi nhau hôm nào hôn
yêu cho anh đến bên cơn muộn phiền, Tình đi âm thầm nghìn
... yêu như dốt sáng con tim tật nguyên, Tình lên, êm đêm, Vội

trò với lá cây, rồi buồn như lá bay. Một giòng sông nước cuốn, Một...
mình như vá khâu buồn mình như lũng sâu, Rồi tình trong im tiếng, Rồi..
trùng như vết sương lạnh lòng như dấu chim, Tình mong manh như nắng Tình ...
vàng nhưng chóng quên, Rộn ràn nhưng biến nhanh, Tình cho nhau môi ấm, Một..

cuộc tình không may.

Tình ...

... tình ngoài hư hao.

còn đây không Em?

Tình ...

... lần là trăm năm

ƯỚT MI

Vừa

Ad Lib.

Ngoài hiên mưa rơi rơi Lòng ai như chơi với Người
... hiên mưa rơi rơi Buồn dâng lên đôi môi Buồn

ơi nước mắt hoen mi rồi Dừng khóc trong đêm mưa Dừng
đau hoen ướt mi ai rồi Buồn đi trong đêm khuya Buồn

than trong câu ca Buồn ơi trong đêm thâu ôm
rơi theo đêm mưa Còn mưa trong đêm nay Lòng

ấp giùm ta nhé người em thương mưa ngâu Hay khóc sầu nhân
em buồn biết mấy Trời sao chưa thôi mưa Để mắt người em

thế Tình ta đêm về có ấm từng cơn mơ em
 ấy Từ đây thôi mờ nước mắt buồn mi em ngày
 chưa (Hết) mưa lạnh lòng rơi ướt giữa đêm
 thơ
 về nghe nào nề Mưa kéo dài lê thê những đêm
 khuya lạnh ướt mi Ai còn nhìn mưa mãi ướt bên
 song thêm lạnh lòng Ai còn buồn khi
 lá ướt rơi trong một cuối đông Ngoài ...

A tempo

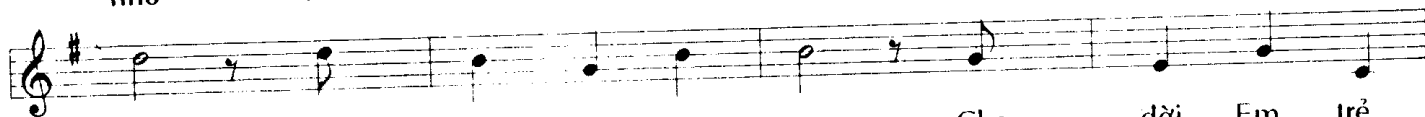
VÌ TÔI CẦN THẤY EM YÊU ĐỜI

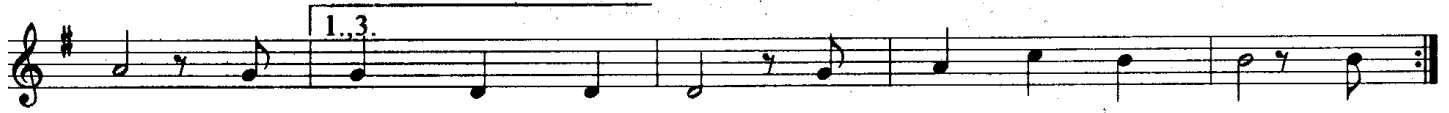
1. Tôi xin làm mưa bay Trong vườn Em mùa
 (Tôi) đi tìm quanh đây Bao loài hoa cỏ
 2. Tôi xin làm sao đêm Hay làm cây đèn
 (Tôi) xin làm sương thu Hay làm mưa bụi

Hạ, Tôi xin làm chút gió Mát thêm những bờ
 la, Tôi mang về giữa phố Cắm trên những đường
 nhỏ Em bên đèn sẽ nhớ Năng trên những đường
 nhỏ Mai Em về giữa phố Sẽ yêu những hàng

vai Tôi xin là hôm nay Cho đời Em trẻ
 đi Tôi xin làm cây xa Đứng nhìn Em rức
 quen Tôi xin làm mây êm Trôi vào trong nhật
 cây. Tôi xin làm sông trôi Cuồn sâu đi lặng

mãi, Tôi xin làm nụ cười, Chờ Em giữa đôi môi. Tôi...
rờ Tôi...

ký, Hay tôi làm mực hồng Chờ Em giữa trang thư. Tôi...
lẽ Cho...

xin làm mộng nhỏ, Em vừa giấc ngủ say. Vì tôi cần
... Em vào một mùa Có màu sắc hồng thôi. Vì tôi cần

thấy Em yêu đời Vì tôi cần thấy em yêu hoài
thấy Em yêu đời Vì tôi cần thấy em yêu hoài

Yêu đóa hồng bé dại Và yêu chai cứng những bàn tay.
Yêu phố phường thức dậy Người đi xây cất những ngày mai.